

Μίλησε σε εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη

Το σκάνδαλο Κοσκωτά κατά τον Σημίτη αποτελεί απόρροια των σχέσεων της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας

Τρωτό σημείο του πολιτικού μας συστήματος ο σταυρός.- Κρίση ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού περνά η χώρα.- Παθολογικά φαινόμενα οι συντεχνίες και ο λαϊκισμός.- Κριτική κατά της αριστεράς

Ενδειξη της κρίσης του πολιτικού μας συστήματος χαρακτηρίσε το σκάνδαλο Κοσκωτά το μέλος της κεντρικής επιτροπής του ΠΑΣΟΚ και πρώην υπουργός κ. Σημίτης, μιλώντας χθες σε εκδήλωση που διοργάνωσε η σπουδάζουσα νεολαία του κόμματος στο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Επίσης επισήμανε τα «παθολογικά φαινόμενα» με τα οποία εκδηλώνεται η κρίση ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού της χώρας όπως είναι η κυριαρχία του συντεχνιακού πνεύματος, η ιδεολογική αγκύλωση του προοδευτικού χώρου, καθώς και ο έντονος λαϊκισμός που παρεμποδίζει το διάλογο και την κοινωνική συναίνεση συγκαλύπτοντας τις πραγματικές αντιθέσεις και τα προβλήματα, χαρακτήρισε δε αστεία και ανόητα τα συνθήματα περί οικονομικής αυτοδυναμίας και κοινωνικοποίησης.

Αναφερόμενος αρχικά στο περιεχόμενο του όρου ανάπτυξη τόνισε, ότι αυτή προϋποθέτει προγραμματισμό δεσμευτικό για την πορεία της οικονομίας που δεν υπήρξε ποτέ, αύξηση των επενδύσεων και παράλληλα εξέλιξη των θεσμών της οικονομικής οργάνωσης του πολιτικού δηλαδή συστήματος καθώς και του πολιτισμικού και του κοινωνικού περιβάλλοντος.

Στο σημείο αυτό άσκησε κριτική στην αντίληψη της παραδοσιακής αριστεράς που συνδέει την ανάπτυξη με αυξημένη κρατική παρουσία, τονίζοντας, ότι στη χώρα μας ο δημόσιος τομέας είναι υπερτροφικός, αφού καλύπτει το 60% της οικονομικής δραστηριότητας, γεγονός που αποτελεί ανασχετικό παράγοντα στην οικονομική διαδικασία.

Προσδιορίζοντας ανάλογα τον εκσυγχρονισμό τόνισε, ότι αποτελεί διαρκή διαδικασία διεύρυνσης των δυνατοτήτων μιάς κοινωνίας να αντιμετωπίζει προβλήματα και να δίνει λύσεις.

ΚΡΙΣΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Αφού παραδέχθηκε ότι υπάρχει κρίση τόσο ανάπτυξης όσο και εκσυγχρονισμού ανέφερε ως αιτίες της:

Την όλο και πιο στενή σύνδεση της ελληνικής με τη διεθνή οικονομία.

Τη στασιμότητα στην ένταξη μεγάλων τμημάτων του αγροτικού πληθυσμού και το μεγάλο ποσοστό των αυτοαπασχολουμένων. Το 27% του ενεργού πληθυσμού είναι αγρότες, το υψηλότερο στην ΕΟΚ, ενώ κυριαρχεί στον τομέα αυτό η μικρή εκμετάλλευση που δεν μπορεί να ζήσει υπό τις σημερινές συνθήκες ανταγωνισμού. Επίσης η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο ποσοστό αυτοαπασχολουμένων 77%, αν συμπερι-

ληθθούν οι αγρότες η πλειοψηφία των οποίων, επίσης, δεν μπορούν να αντέξουν στον ανταγωνισμό με αποτέλεσμα να προσφεύγουν στην κρατική παρέμβαση που αποτελεί ανασχετικό παράγοντα για την οικονομική εξέλιξη.

Τον αποσπασματικό τρόπο που δημιουργήθηκε το κράτος πρόνοιας, αναφέροντας ως ενδεικτικό στοιχείο την ύπαρξη 360 ασφαλιστικών ταμείων, τα περισσότερα με ελλείμματα, για την αντιμετώπιση των οποίων παρεμβαίνει και πάλι το κράτος.

Στην Ελλάδα πρόσθεσε, είναι πολύ εκτεταμένο το συντεχνιακό φαινόμενο. Οι κοινωνικές ομάδες είναι οργανωμένες κατά τέτοιο τρόπο ώστε προσπαθούν να επιβάλλουν τη δική τους θέληση, χωρίς συνεννόηση με άλλες κοινωνικές ομάδες και χωρίς ευρύτερη προοπτική. Επισήμανε δε πλήθος σχετικών περιπτώσεων.

Επιπλέον, είπε, το συνδικαλιστικό κίνημα πάσχει, είναι οικονομιστικό και κομματικοποιημένο. Καμιά παράταξη δεν έχει οικονομικό πρόγραμμα που να συμβιβάζεται με τα δεδομένα της οικονομίας, η οποία άλλωστε παρουσιάζει διαρθρωτικές αδυναμίες.

Στο σημείο αυτό τόνισε ότι πέρα από τα ελλείμματα και τον πληθωρισμό, γεγονός είναι η ανάπτυξη σημαντικών κλάδων με την προστασία του κράτους και γι' αυτό δεν μπορούν να αντέξουν τον ανταγωνισμό.

Εξάλλου η δημόσια διοίκηση έχει πελατειακό χαρακτήρα. Ακολουθεί τις εντολές της πολιτικής εξουσίας για να μπορεί να δραστηριοποιηθεί και ο πολίτης αναγκάζεται να καταφύγει στους πολιτικούς, τους βουλευτές, προκειμένου να πετύχει ενεργοποίηση αυτού του τομέα.

«Ένα άλλο φαινόμενο της κρίσης εκσυγχρονισμού είναι το άναρχο, όπως το χαρακτήρισε, πλέγμα των νομικο-διοικητικών κανόνων.

Σήμερα, τόνισε, ρυθμίζονται πολλές φορές ακόμη και λεπτομέρειες της κοινωνικής διαμάχης με νόμους. Το νομικό πλέγμα είναι αδιαφανές, γεγονός που επιτρέπει αυθαιρεσία και αυταρχισμό. Κανέναν δεν μπορεί να ξέρει αυτή τη στιγμή με τον τρόπο που ψηφίζονται οι νόμοι τι ισχύει σε κάθε περίπτωση, είναι δε χαρακτηριστικό ότι για τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού πληθυσμού έχει αντικατασταθεί η έννοια νόμος με τον όρο τροπολογία.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΚΟΣΚΩΤΑ

«Εξάιρεση στην κρίση δεν αποτελεί και το πολιτικό μας σύστημα το οποίο πάσχει σοβαρά. Αποτελεί δε ένδειξη αυτής της κρίσης η περίπτωση της Τράπεζας Κρήτης. Το πρόβλημα που κρύβεται πίσω από αυτήν είναι ο τρόπος διασύνδεσης οικονομικής και πολι-

τικής εξουσίας. Η αντιπαράθεση των κομμάτων απαιτεί όλο και περισσότερα χρήματα όλο και περισσότερα μέσα, τα οποία είναι αυταπάτη να πιστεύεται ότι μπορούν να καλυφθούν με τις οικονομικές εξορμήσεις των κομμάτων. Επίσης παίζουν ρόλο ο τύπος και οι μαζικοί χώροι και ο Κοσκωτάς, διέθετε και εφημερίδες και τον Ολυμπιακό».

Ως τρωτό σημείο του πολιτικού μας συστήματος χαρακτήρισε και το σταυρό επισημαινόντας ότι οι πολιτικοί αποκτούν μία ασθενή πλευρά γιατί τη μία οξύνεται ο ανταγωνισμός και από την άλλη δεν υπάρχουν κανόνες νομικοί ή πολιτικοί για τις σχέσεις με τους οικονομικούς παράγοντες. Κι αν δεν αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα δεν είναι απίθανη η επανάληψη του φαινομένου Κοσκωτά.

Ως ενδεικτικά φαινόμενα της κρίσης επισήμανε και την αγκύλωση της ιδεολογίας στον προοδευτικό χώρο, ο οποίος δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες. Τα προγράμματα των κομμάτων εκφράζουν μία κοινωνία κλεισμένη στον εαυτό τους, μία κοινωνία όπου οι διεθνείς διασυνδέσεις δεν παίζουν κανένα ρόλο, όπου κυριαρχεί το πολιτειακό πρόβλημα και σαν φαινόμενο του λαϊκισμού.

Αναφερόμενος αναλυτικότερα στα χαρακτηριστικά του λαϊκισμού υπογράμμισε την ισοπέδωση στο όνομα της ισότητας άσκησε δε κριτική τόσο στο σύστημα πρόληψης με κοινωνικά κριτήρια όσο και στις προσλήψεις με βάση την επετηρίδα.

Ο λαϊκισμός, πρόσθεσε, διαχωρίζει επίσης την κοινωνία σε εχθρούς και φίλους, είναι η λογική του άσπρου - μαύρου των δικών μας και των άλλων και έχει σαν αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται ο διάλογος και η κοινωνική συναίνεση και να συγκαλύπτονται οι πραγματικές αντιθέσεις και τα προβλήματα.

Τέλος αναφέρθηκε στα χαρακτηριστικά του νεοφιλελευθερισμού και αιτιολόγησε γιατί δεν αποτελεί λύση.

Για την σοσιαλιστική ιδεολογία είπε, ότι περνά κρίση σε παγκόσμιο επίπεδο και επισήμανε ότι η σοσιαλιστική λύση προϋποθέτει άρνηση προτύπων και διαμορφωμένων λύσεων γιατί εξαρτάται από το σημείο ανάπτυξης κάθε χώρας και το διεθνές περιγύρο. Για την Ελλάδα, κατέληξε, μία τέτοια λύση πρέπει να χαρακτηρίζεται από την διεύρυνση των χωρών ελευθερίας του ατόμου, την κατοχύρωση και επέκταση ρυθμίσεων που προωθούν την κοινωνική δικαιοσύνη και κατοχυρώνουν το κράτος δικαίου καθώς και τον οικονομικό εκσυγχρονισμό στο πλαίσιο όμως των εγγενών περιορισμών του συστήματος τονίζοντας ότι «η οικονομία μας έχει δεδομένες μορφές και με αυτές πρέπει να δουλέψουμε».